

"SVOBODA" (LIBERTY)
 Published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Established 1919.
 JOSEPH STEKWEK, editor
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 ANDREW SAWKA, manager
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the act of March 3, 1879.
 SUBSCRIPTION: PEREPLATA:
 In United States: \$2.00 per year, \$1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months.
 In Jersey City, Canada and other foreign countries: \$3.00 per year, \$1.50 per 6 months, 1.00 per 3 months.
 Single copy 3 cents.
 Поштовою оплатою 3 центи.
 За кожен місяць платити по 5 центи.
 SVOBODA
 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Вел. поштовий і чеків трітій випускати на адресу "Свобода".
 При відсутстві замовлень напечатати допустити адреси збо чеків.
 Чеків телефонів 498 Jersey City.
 AMERICAN ASSOCIATION
 PUBLICATIONS
 100 N. 3rd St. Philadelphia, Pa.
 За всі оголошення розміщені в "Свободі" редакція не відповідає. — Увійшовши не звертати на.

ни вже за часів миру мусіли мати цілковито виключений вплив, як побутує ся у всіх чужацьких її своїх землях. І тому не лише в Жидами так поступало, але навіть робили так з Українцями таки на їх власній землі. З початку війни кинули вони на всіх Українців підозрін, що вони російські зрадники; вслід за тим пішло масове арештоване українських патріотів таки самими поляками, бо вони мали власть у своїх руках. Кільку при тим невинно страчено без суду, про се хіба колись пришло до уваги довести ся світ. А в занятий Росією Галичині? Чи не устроюють Польки жидівських погромів, чи не доносять на Українців, що вони „австрійські шпioni“? І так все на два боки готові поляки до зради, щоб тільки позбутися ся політичних противників.

Але, коли Жиди мають силу і зручність і вміють свою справу зробити голосно в часописках, то ми, Українці, не вміємо навіть внаслідки справи чужацьким та вказати, що ми є характерним народ і не поступоємо ся ніякою зрадою. І так, завдяки нашій неблагості, ми ще дотепер стоїмо під пятном зради на два боки...

ОБЛОГА ПЕРЕМІШЛЯ.

Втрати Москалів, що облягають Перемішля, є дійсно величезні. Признає се сама Росія. Дотепер вносять ся втрати найменше 100.000 людей. Москалі мило розлучувались зусиль не віднести ніяких успіхів, бо не лише, що Перемішль відбиває всі напади, але його залого сама робить напади на Москалів і забирає їх багато в полон. Шораз більше гублять Москалі надію на здобуття твердині, тим більше, що їх війська кождої хвили можуть забрати ся в Галичині.

Підчас першої облоги генерал Радко Дмитрів дав після найновіших обчислень 7 дивізій піхоти і корпус кінноти. Терешинська армія під Перемішлем зістала значно скріплена — про що доносять російські часописи. Сила сей армії вносять що найменше 200 тисяч людей.

Оборона Перемішля буде записана в історію як одна з найважливіших подій. Російські втрати дійшли тут до такого числа, що рівняють ся втратам понесеним в найкращіших боротьбах протягом трох останніх століть. І так під Мухоменом втратили Москалі 96.000 людей з цілою армією, що числила 310.000 людей. Втрати під Перемішлем є два рази більші ніж втрати Москалів в битві під Шаго, де 210 тисяч Москалів боронили ся з 145 тисячами Японців.

Щодо числа обложеної армії за останніх 300 літ то облога Перемішля стоїть на другим місці. Лише німецька армія, яка облягала 1870 р. Париж, була чисельно більша, бо вносила 240.000 людей. Віден в році 1683, Севастополь в роках 1854 і 1855, Мен в році 1870 — ці твердині були облягані арміями, які не перевищали числа 200.000. Порт Артур здобувало 140.000 Японців, а боронило 40.000 Москалів.

Тільки само менше-більше вносили обі армії, російська й австрійська підчас першої облоги Перемішля. Лише, що Японці здобули Порт Артур, а Москалі мусіли сорозно відступити дня 15. жовтня. Після дотерешніх встій з другою облогою Перемішля Москалі не мають найменших вигладів на здобуття сей крепістости.

З ТАБОРУ БРАНЦІВ НА СІБІР.

Кожного жовніра, який дівав ся в російській полоні, обгораз перелівом страх перед впадемом його на Сибір. Дрожить він вже на саму гадуку про таємну лют — зміню і про мук при роботах в тамошних копальнях. Тимчасом п. Рудольф П. Петерсен, член відділу для полонених Німців, описав досить докладно відносини серед воєнних бранців на Сибірі і заявив, що ці відносини зовсім не є страшні, а в кождім разі є вони під многими зльдами менше прикрі ніж відносини серед воєнних бранців в Англії і Франції. Правдою переконатися Москалі до сибірських міст і сіл і що транспортом бранців залязано, який триває 2 до 3 тижнів, є прикрій. За те російське населення відноситься до бранців в кождім случаю приязно і нема таких случаев як у Франції, де чорні жувані (французькі жовніри в Австрійській злочинній полоні) мають багатими ранених бранців в час транспорту величезних.

На Сибірі розміщують ся воєнних бранців в місцевостях поблизу великих сибірських міст, а то в за-

хідній Сибірі в околицях Курга, Омська, Томська, Кеовська, Красноярська і Иркутська (всі ці місцевості положені безосередно при азійських океані), далше в Барнаулі над рікою Об в подудевім Сибірі, в азобайтській області і Таврії. В останніх часах перевозять часть бранців зі середно-сибірських таборів а особливо з Томська до Нікольської Уєсюрійської, що лежить над рікою Амур у східній Сибірі. Всі ті місцевості мають справді дуже зимне але дугово гарне зимове пісоне, яке дорівнює пісону Швайцарії. Коли сонце світить і нема вітру, то мило зимна, але доходить від 10 до 40 степенів Реоміра, побут на воздусі не є неприемний. Одначе в комнатах треба добре нагати, і дійсно через цілу зиму не вгасав огонь у кафельних печах сибірських хат.

Воєнних бранців розміщено в касарнях сибірських полків, які вмишорували на війну. Деякі сибірські касарні, а голівно в більших містах як Томск, мають центральні отвірляні, тож бранцям розміщеним в них не доскулює зимно так, як бранцям у Франції і Англії, де вони розміщені в целятах. Лише воздуч в комнатах сибірських бранців майже неможливи, бо вікна подвійні, сильно заковані і через цілу зиму не відчиняють ся. Також блочістий доскулюють бранцям. Та ті надії вака, які проживали в часі битви в російській Польні, призначали ся вже не до одного лиха, а в кождім разі, кезде ім полекуду зносити повисні негодні в сибірських касарнях ніж буртальне обхоложені і дуже шкідли харч у Франції і в Англії. Доброзумість і ввідливність Росіян і те, що нема у них ненависті до Німців, забезпечує воєнних бранцям добре трактоване їх зі сторони російських варт. А що так дійсно є, се признають самі бранці в своїх листах, які надсилають до своїх країн.

Всі артикули живности є на Сибірі — голівно в сім році задля неможливости їх вивозу — дуже дешеві, приміром цук (16.36 кілограмів) шименною мунки коштує около 75 сот., одно яйце 3 сот., сирпалена печена курка 60—75 сот., і тому ті бранці, які мають трохи гроши з собою, можуть там добре видивлятися ся, хоч „домовній“ харч, який дав правительство, не є лихий, а в кождім разі є той самий, який дістають російські жовніри. Лише почта від бранців і до них ліхо функціонує. Причиин сею є рікані, а голівно ліхи і невправні апарати, мало почт і поштових урядників на Сибірі, тай те, що російські урядники інакше як по російській майже зовсім не знають. Сенса посліда обставина утруднює також транспорванне листів. А треба знати також і те, що російські урядники є дуже похвальні і нечоти. Також і пересила пакунків і гроши є дуже утруднена а при тим і непевна. В кождім разі посліда гроши є невпевніша ніж посліда пакунків. Є вказаним не надавати другої посліди на почту так довго, доки армія не доїде, що одержав першу посліду.

З ГАЛИЧИН.

Біда. Після поступованя Москалів в тім місті можна судити, що їх наповнені не долге; вони збиратимуть домашні знаряддя (мебелі) і везуть до Росії підлями-вагонами. Перед ведуть російські офіцери.

Бучач. Тут цілковита руїна. 125 домів „судальних“, голівно в ринку й сибірських встій. З початку щазили Москалі місто, коли одначе завертали до Монастирська, почали рабувати й підкладали огонь. Роблено се після певного згорі уложеного пільну. Москалі мали сивакви наповнені нафтою і нею обжигали доми за порядком, почім підпалювали смольяними похіднями.

Налуш. Сечінас по занятті міста Москалями почали ся рабувати й робити і наслідства над жидками. З початку щазили Москалі закладників від Українців і Жидів. Українського закладника адвоката дра-Коса вивезли на Сибір, а Жидя Леубу Шпінділя вивустили.

Дрогобич. Всі доми цілковито опліндровані. Мелкі Москалі на дрібні кусні, дивани порізані, викопаний похіднями, домі-вді богацькі попанені. Нагіртіє бранців Москалі від 23. жовтня до 2. листопада. Стреляли до людей на вулицях як до записів, вистудували жидки і т. д. Копаляли нафти зводженно на вшійший приказ з Петербургу.

Станіславів. (Сї встї походять ще з тих часів, коли Станіслав був в російських руках). Козаки обривали цілковито майшани неприємних урядників. Місто само ще не дуже потер-

піло, але перелічені і судні села. Мик уліччяні цілковито знищено. На ліній Стрип-Станіславів знищено гартажні всі всім прищисами дерев. Російські жовніри продають дерево по сибірським низьким цінам, а то по 20 сотників за фіру. В той спосіб богацькі, які людувалими своїх капіталів в підприємства деревні, цілком збанкрутували. Що Москалі не спалили, те розпродали за безцін.

НА НАШІЙ ЗЕМЛІ.

На розпутю десь далеко Там сирота блудить, Плаче, дождь проливає, Білим світлом мутить.
 А під тинком удовоєна, Другу утайть, носить, Битися змерзлу річку Тай істоники просить.
 Над борегом у потоку Мовить раник мис, Лише його від утоми Чорніс і нис.
 Та по змідках нам ще певно Усміхнеть ся доля, Вискохнут ще наші слози, Пережде неволя.
 І пропаде наше горе, Мине голосіне, По ювнарських трупах встане Нове покоління.
 Вийде з него і Мазепа, І Жель з ножами, Чи з ямлясь погуляє З нашими казими.
 Петро Олексій, Торonto.

ЗА ВІТЧУНУ.

Се діло є в часах великих воєн французького шеяра Наполеона. Славний сей вожд хотів завоевати Іспанію і виправив ся до того краю зі своєю армією. Почала ся страшна війна двох народів. Проти цаганимів Французів вступило не тільки єспанське військо, але цілий народ. Навіть немічні старці і жінки єспанські боронили ся по геройськи перед нахадним Французом. Один учасник той кровавої і занеятой війни описує у своїх пам'ятниках про такий героїстський вчинок одної єспанської патріотки.

Одного вечера — так говорить сей очевидець — пришлося їм гузарів від якогось села в Андалузії, в околиці Лас Кабасас де Сан Жуан, і, як звичайно, виборили собі на квартиру найгарніший дім. Господина, одна з найкращих жінок шілої околиці, зробила ім дозру гостину. Вона говоріла, що любує Французів і невзначай хвалила їх мундтури. По веселих жартах і похвалах запросила їх на смачну вечеру, при якій випило ліло ся як вода.

— Ви-ж напевне ся також з нами? — припрошували голосно гузарі.
 Єспанка взяла повну чарку вина і вишила його зі словами: „На здоров'я королеви Йосифині!“ Вишила ще одну чарку на щастя Французам. Гузарі дакували їй за таку велику гостину. Та все таки великий жапа Іспанки до Франції видавали ся їм підоірливим, тож запросили її, щоб їй також ті справи, які вона дала на сім століть. Єспанка не відмовила ся; вона їла дуже багато, а притім жартувала в дуже чемній спосіб, що її гості вставляли їй на таку пробу.

В хаті Андалузійки було четверо дітей: трох хлопців і одна гарна дівчинка. Один гузар запитав ся, чи ті діти господині, а коли одержав потакуую відповідь, сказав:
 — Нехай і вони їдять з нами вечеру.

Завсід якій підоірнія — мовила господина, — Ох, панове Французі, ви є недобрі люди...
 Описав закінчила вона свої діти і казала ім їсти при гузарях.

— Не біжить ся — сказала до Французів — бачите, що діти їдять так само як я.
 По тих словах дала дітям багато їсти, а гузарі заспокоїли ся зовсім і навіть жартували, що не вірили попередню у ширість господині. Вони почали випрадуватися. Єспанка прийняла їх випрадування трохи загнана, трохи з усмішкою; вона не жалувала ім докорів.

— Ні, клену ся на вапу Богородиці з Аїен і на нашого великого святого Якова ді Компостелі, що я тепер пануюю.

— Добре, що ви вже не підявте ся на нас, — сказав один гузар, бо встав від стола і вернув ся з мандолиною в руках, яку знайшов на вікні. — Тепер мусите нам заспівати „болеро“.

— Знаємо! Еспанський танець! Ну же вперед і без гнїну! — закричали наші гузарі.
 Єспанка взяла до рук мандолину, а пригравлюючи собі, почала співати якусь веселу пісню. Гузарі зачали співати та-

кож, але по кождій отрофії так ставав шораз вільнійши, а голос гарної Андалузійки шораз слабший. Нарешті вачка поблібла, і ліце яквирвало ся зчї випишли на верх, мандолина випишла ся з її рук. Останню сибірську приямала ся і приврала повну чарку з собою.

— Нехай живе наш король Фердинанд! — закричала і прихлинула чарку до спаленого ула, як яких виступила з піна.

Гузарі затревожені поглянули на себе.

— Нехай живе король Фердинанд! — крикнула. — Смерть Французам! — Всі шаблі валили у воздуч. Та в такім страханні наші спички повисли ся тільки якби зловисний сивак, нещасна потрапала перечеку голосів. Сміється ся ще, паде на землю, встала на землі як змія в паузрах орла, наші його роздрива. Нарешті сказала їй страшним голосом оди погугу слова:

— Я отросна, мої діти також отросна. А по хвилі, знова зі страшним гомом, додала:

— І ви також потросні.
 Така звітка перестрашила гузарів мого грім з ясного неба. На хвилину замімліли і стояли всі без руху, як заморожені. Та в ту мить стали вони до снажені.

— Так? Так? І ми потросні? Куди правду!
 Здра вид малих дітей, які вийшли до землі і тягнули ся до своїх матерів, щоб на їх лоні в останіде спочити, закричали:

— Бачите ту відьму, ту чарівницю! Порубати її, посич на дрібні каваляці! — Так, так, посич її, забиймо її!
 І вже кинулись горлячіші зі шмири гнївом зі шаблями, щоб замочити їх в крові отросної, коли оди з розважніших сказав:

— Що, будете неажких убивати?
 Тепер всі вернули ся назад і ніхто не мав відваги ударити першим.

Тоді оди, що сказав ся слова, обій навразився нашім мамі.
 Товариші! — мовила — не мовтея тратити часу, треба чим скорше шукати втрати. Я наймолодший між нами і як скажете, скочу на коні і пришлю вам першого лікаря, що його стріну. Коли загну по дорозі, то дарма: що ставте ся, не вернеть ся.

Його пораду прийняли всі і гузар поїхав.

По хвилі остали гузарі потиби боли, яких не чули дощ червоні великі жапа. Молодий гузар прийняв там, де сподівав ся найти поміч. Він мав шестистільні сили, що розказав про катастрофу, якої жертвою ував він і його товариші.

Мі були недалеко від його села — кінчили своє оповідде вчотний свідок. — Два жидки і я похвалили там з відлімом каваляці. Ми мали вітром та тапи прихали до пісню. З шестьох гузарів тільки лише двоє. Ми робили все, щоб їх утримувати, але дарма: всі померли серцею страшних мук.

Діти були вже зміни і лежали при боці матерів.

НОВИНКИ.

АРЕШТОВАНЕ ГЛОМБІНСЬКОГО.

Польська часопись „Дзєнін Зєвоноків“ доносить від Поляків з Парижа, що австрійські власті арештували одного з найважливіших випехольських профєврів, буншого міністра земліани, профєсора львівського університету і буншого „прєзеса“ польського кола в Відні д-ра Станіслава Глобінського. Факт арештованя одного з найважливіших Поляків є дуже знаменним, бо казує на зміну становища Австрії в Польщі. Одначе треба сумнівати ся в истість єї правдива; бо польський шпеш доносить, що Глобінський змінив ся у Львові, отже не могла його арештувати тота Австрія.

СОРОК ДВА ЦЕНТИМЕТРОВІ ГАРМАТИ В ЦИФРАХ.

Щоб визначити розміри останніх німецьких 42-центиметрових гармат, веземо отгуг їх іше в цифрах:
 Вага гармат 88.750 кілограмів, вага підстав 37.500 кілограмів, довжина дула 5 метрів, вага кулі 400 кілограмів, до гармати належить 172 кілограмів частей, до перевозу унікається 12 вагонон, гармату вмурують в 4 метри тубуло.
 Тимі гарматами стріляли до тюрині Ліса з віддаленя 22.8 кілометрів, влучність колюбає ся на просторі 1.700 людей, при термі вистрїлі згинуло до 2.800 людей, Наїр і Мокєс дїстали

